

GUDS RØST I DISSE SISTE DAGER

 Sannelig et privilegium å være tilbake blant dette spanske folket igjen denne morgen. Og jeg lurar på om Jim får med dette. Åh, han gjør opptaket. Jeg har fremdeles opptaket som det lille spanske koret gjorde da jeg var her tidligere med broder Garcia. Og jeg glemmer den lille sangen de pleide å synge for meg. Men, åh, som jeg likte den! Og alle disse barna har nå blitt voksne og giftet seg. Jeg hører fra dem av og til. Og jeg kom gående inn denne morgen og så lille Joseph, og det gjorde virkelig noe med meg nå, og jeg ble sannelig glad for å se ham.

² Og, nå, jeg har ett ord som jeg kan si på spansk. Har dere lyst til å høre det? “Halleluja!” Jeg vil aldri glemme det ordet. Jeg prøvde å få en döv kvinne til å høre meg en gang. Nå, jeg sier kanskje dette helt feil, forstår dere, men om jeg ikke husker feil var det “oiga.” Stemmer det? *Hør meg. Hør, “oiga.”* Og så glemmer jeg aldri, “Gloria a Dios!” Helt vidunderlig! Åh, jeg hadde anledningen av å være nede i hovedstaden, Mexico City, og snakke med dem der nede. Hvor lykkelig jeg var! Og jeg pleide . . .

³ Jeg var i Finland etter at jeg var her. Og det minner meg alltid om da jeg snakket med en liten finsk kvinne. De hadde tatt meg opp til hva de kalte et “betania.” Hver nasjon har sin egen ide. (Er . . . får dere gjenklagen, er jeg for nærme den? Hører dere bra, ikke verst!) Denne lille kvinnen, hun var en elskelig liten person. Men hun var som meg, hun likte veldig godt å snakke mye. Og tolken . . . hun snakket veldig fort, og—og tolken kunne ikke si det fort nok, slik hun ønsket å si det. Og ansiktet hennes ble rødt der hun stod, hun sa, “Jeg har en høne å plukke med de karene i Babylon.”

⁴ Men, dere vet, jeg har lagt merke til at alle fuglene de synger på engelsk, hunder bjeffer på engelsk, babyer gråter på engelsk. Jeg lurar på hva som egentlig feiler oss. Men hver og en av oss tror at vårt—vårt språk vil bli språket i Tusenårsriket, selvsagt. Men for oss som har tatt imot den Hellige Ånd, er det sant, for vi har et Himmelsk språk.

⁵ Vi har broder Rowe her med oss denne morgen, en diplomat fra Washington. Jeg tror han jobbet under fem eller seks presidenter, sju presidenter. Og dere vet hvordan jeg føler det å stå denne, på denne plattformen, og tale, med en mann som det sittende bak meg. Men vitnesbyrdet hans har alltid vært helt enestående for meg, og spesielt da han . . . Jeg tror han var lutheraner, hvis jeg ikke tar feil, enten katolikk eller lutheraner, lutheraner. Og han sa han . . . noe om å krabbe under et telt på et pinsemøte, og han kom seg opp . . . Til slutt kom han seg fram til alteret, og, i det samme, kom Herren

ned over ham og velsignet ham så mye at . . . Jeg tror han kan snakke omtrent sju forskjellige språk. Og sa han prøvde ett, “det virket ikke,” prøvde så et annet, “det virket ikke.” Og jeg antar at han kan snakke spansk slik alle dere kan. Så han—han prøvde alle sammen, og de virket ikke. Og, skjønner dere, vet dere hva, Gud var så god, at Han kom ned og gav ham et språk han aldri hadde prøvd før, sa, “Det virker!” Det stemmer. Jeg tror det er slik det vil være på den andre siden.

⁶ Jeg har mange minner i mitt hjerte om den lille menigheten oppe, jeg tror det . . . åh, jeg glemmer hvor det er hen. Det er her borte et eller annet sted i nærheten av Tonto Street. Og jeg husker det. Jeg kommer på ordet “Tonto Street,” hvor den spanske Apostoliske menighet pleide å være.

⁷ Jeg sa til pastoren, “Dette ville vært et storartet sted å ha en vekkelse,” masser av plass, ny kirke, fine mennesker. Så jeg tror det ville vært passende å ha en vekkelse der en dag. Be om at det skal skje, komme inn og ha en vekkelse. Nå, jeg håper at det bare er en gjentakelse av den vi hadde der borte i den andre kirken. Jeg husker at jeg stod på gårdsplassen og lente meg mot gjerdet, opp og ned gatene, og prøvde å dra derfra på kvelden, det var sannelig en slik spennende opplevelse som jeg aldri har glemt. Og jeg har et—et opptak av de små damene, frøknene og brødrene som sang og laget et opptak. Og de prøvde å synge “Only Believe,” og de fikk det ikke ut helt rett, vet dere. De sa, i stedet for “only believe,” uttalte de det “yeonea believe,” ser dere.

⁸ Og jeg husker Rebekah, min datter, Sarah, og fremdeles sier de, “Pappa, syng, spill det lille opptaket av den lille . . .” I stedet for å si “spanish,” de kunne ikke uttale det ordet, sa, “spinach [spinat—Ovs.] jentene, de små spinatjentene som synger ‘Bare du tror.’”

⁹ Vel, jeg husker at de fulgte møtet. Vekkelsen var i gang da, og de fulgte møtene hele veien til Vestkysten. Og jeg . . . en liten ting forankret seg i mitt hjerte da vi forlot California, broder Moore og jeg, og broder Brown, langt der oppe i hovedstaden. Og da jeg gikk ned gjennom den bygningen den kvelden, de barna som stod der og sang denne, “Han bryr Seg om deg.” Dere har hørt den. “Gjennom solskinn eller skygger, Han bryr Seg om deg.” Mange ganger i fremmede nasjoner, på slagmarkene i verdens strid, hvor jeg har forsøkt å bringe Kristi Budskap, har jeg minnes disse jentene og guttene som sang den sangen for meg, “Han bryr seg om deg. Gjennom solskinn eller skygger, Han bryr Seg fremdeles om deg.” Så det har vært en stor inspirasjon, en hjelp.

¹⁰ Og å møte deres flotte pastor, og så glad for å se at menigheten er levende og at dere har denne store vakre bygningen her, med plass til alle, masser av parkeringsplasser.

Nettopp et ordentlig sted i den Hellige Ånds hender, om vi bare kan få Ham til å se det og vite at vi roper etter en vekkelse. Han, jeg tror Han vil gi en.

¹¹ Nå, i kveld er vi i broder Outlaws menighet, Jesu Navn-kirke, her på andre siden. Og broder Outlaw, jeg tror i . . . er apostolisk kirke også. Jeg tror han bare kaller navnet, kirken, Jesu Navn. Jeg tror hans trosgrunnlag er apostolisk. Og så skal vi være der i kveld. Og vi sier ikke nå til den spanske menigheten, “nå kom bort dit,” for dere må bare gjøre deres plikt og bli ved deres post. Og så vil det være en stor samling av de Kristne Forretningsmenn, som begynner på torsdag, etter at møtene har blitt avsluttet i andre kirker, på torsdag. Og dette stevnet, de kommer til å ha enestående talere, og så Oral Roberts, og en eller annen metodistbroder som nettopp har blitt frelst, og de hevder at han er en veldig kraftfull taler. Og jeg er sikker på at dere vil sette pris på disse stevnene. Og dere tenåringsbarn, de har et stevne der for tenåringene også, som broderen nettopp opplyste om. Jeg kommer til å ha barna mine der så de kan ta del i dette. Og så, kom nå over dit, vi vil være glade for å ha dere der. Herren velsigne dere alle.

¹² Og nå ønsker jeg å slå opp i Bibelen og lese noe av Hans velsignede Ord. Og jeg har valgt denne morgen, for kun en liten stund, jeg ønsker ikke å holde dere for lenge, noen skriftsteder, og ett av dem er å finne i 1. Samuel, det andre står i Jesaja. Og jeg ønsker å lese fra Jesaja først. Og jeg. . .

¹³ Kan dere høre greit, over alt? Mellom disse mikrofonene, det virker på meg som at de er veldig sensitive, jeg vet ikke hvorfor. Hører dere bra der ute, løft opp hendene deres. Godt, godt.

¹⁴ Nå, jeg er bare bittelitt hes, selvsagt, det skyldes mye forkynnelse. Og siden jeg var her med disse spanske brødrene, for omtrent seksten år siden, tror jeg, kanskje rundt seksten eller sytten år siden, vel, jeg har forkynt helt siden den gangen. Så jeg var trett da, sa jeg, og jeg er fremdeles trett, men jeg går fremdeles videre ved Guds nåde.

¹⁵ La oss nå slå opp i Jesaja 40, det 40. kapitlet i Jesaja; og det 1. kapitlet, eller det 3. kapitlet av 1. Samuel. Og mens vi holder disse stedene for lesningen av Ordet, ønsker jeg at vi nå skal bøye våre hoder kun et øyeblikk i bønn.

¹⁶ Vår Himmelske Far, vi er takknemlige i dag for dette privilegiet å stå i dette vidunderlige gudshuset som er innviet til Gud og til Hans arbeid. Og som vi vet, har Dine tjenere stått bak denne plattformen her eller talerstolen mange ganger, og med et innviet liv til Din tjeneste.

¹⁷ Og at *dette*, denne morgen, bringer minner tilbake, minner om en vekkelse som var helt i sin begynnelse, med den Hellige Ånd som hadde kommet ned i form av et stort Lys, lik en Ildstøtte, og Den talte at Budskapet skulle fare

over jorden. Og nå i dag er det historie. Budskapet har blitt satt i brann gjennom store menn, etter at de har sett Det, som Oral Roberts og Tommy Osborn, og Tommy Hicks og mange andre. Og gjennom innsatsen som vi har lagt ned sammen, ser vi at Budskapet har tent vekkelsesild i enhver nasjon under Himmelen, for Pinsebudskalet. For dette gir vi takksigelser og lovprisning til Deg, O Mektige Gud.

¹⁸ Og nå i dag ber vi om at Du vil gjøre i stand våre hjerter, bli klare for en mektig Bortrykkelse som vil finne sted snart, tror vi. Og hvis våre hjerter ikke er i rett tilstand for det eller for noe annet som Du har i vente for oss, ber vi om at Du må tilgi oss for vår tilkortkommenhet, og vil tale til oss i dag gjennom Ditt Ord. Velsign pastoren i denne menigheten, dens diakoner, tillitsvalgte, og hele lekfolket, medlemmene. Velsign dette lille koret, og pianisten, musikerne. Alle sammen, velsign dem som går inn portene på dette stedet. Måtte de gå ut forandret hver gang, litt nærmere Deg enn de var da de kom inn. Gi det, Far, Og måtte det være slik, endog denne morgen, for vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

¹⁹ La oss nå slå opp i Jesajas bok, det 40. kapittel, leser vi.

Trøst, trøst mitt folk, sier . . . Gud.

Tal trøstende ord til Jerusalem og rop til henne at hennes strid er fullført, at hennes urettferdighet er tilgitt: for hun har fått dobbelt fra HERRENS hånd for . . . sine synder.

Det lyder en røst fra en som roper i ødemarken: Rydd HERRENS vei, gjør hovedveien for vår Gud jevn gjennom ørkenen!

Hver dal skal heves, og hvert fjell og hver haug skal jernes: og de bratte stedene skal bli til en slette, og kupert landskap til flat mark.

Og HERRENS herlighet skal åpenbares, og sammen skal alt kjød se det: for HERRENS munn har talt det.

Nå, i Samuels bok, 1. Samuel, tredje kapittel, ønsker jeg å lese det første, andre og nittende verset.

Og gutten Samuel gjorde tjeneste for HERREN under Eli. Og HERRENS ord var sjeldent i de dager; det var ingen åpen visjon.

Og det skjedde den gangen da Eli lå på plassen sin. Og øynene hans begynte å bli svake, så han ikke kunne se;

. . . Guds lampe var ennå ikke sloknet, og Samuel lå og sov i HERRENS tempel, der Guds ark sto.

Da ropte HERREN . . . Og han svarte: "Her er jeg"

Det 19. verset

Og Samuel vokste, og HERREN var med ham, og Han lot ikke noen av sine ord falle til jorden.

²⁰ Åh, det ville være nok tekst som vi kunne snakke om her i en måned, og vi kunne hentet mange sammenhenger fra denne herlige teksten. Men denne morgen, og vi har bare omtrent tjue minutter til å komme ut i god tid fra vår . . . jeg antar at søndagsskolen er over eller kanskje den følger dette, jeg vet ikke. Men, uansett, jeg ønsker å bruke tittelen, *Guds Røst i disse siste dager*.

²¹ Det er en svært enestående tid. Vi innser at hvor vi taler fra i Skriften, at det står, "Det var ingen åpen visjon i Samuels dager." Derfor, "Hvor det ikke er noen visjon," sier Bibelen, "går folket til grunne." Vi må ha en visjon. Og visjoner kommer til profetene, og det er Herrens Ord talt til dem.

²² Og vi ser at Eli ikke var noen profet, Eli var en prest. Og han var i ferd med å bli gammel, og øynene hans begynte å bli svake, og han kunne ikke se å komme seg rundt, var en stor og tung mann. Og han hadde begynt å la Herrens arbeid bli liggende ugjort.

²³ Og det er omtrent slik det er i dag. Jeg synes at menigheten, organisasjonen og konfesjonene, de har vært på feltet i en lang tid, og de begynner å bli slepphendte. Og Herrens arbeid blir liggende ugjort, Sannhetens Ord, fordi menigheten, i seg selv, har blitt svaksynt. Og vi trenger, i dag, at Guds Røst skal tale iblant oss, bringe oss tilbake.

²⁴ Og, du ser, Eli hadde lagt seg nedpå, og det . . . synet hans ble dårligere. Han var en prest. Og de hadde ingen åpen visjon fra Herren. Og dette store behovet!

²⁵ Og Gud har lovet å møte behovet i tiden. Han gjør alltid det. Og vi trenger Guds Røst i dag, for å møte behovet i tiden, for å møte tiden som vi lever i. Og etter at Han har lovet det, kan vi hvile sikkert på at Han vil holde Sitt løfte. Det er tilliten som den troende har til sin Skaper, at Han lovet å møte behovet.

²⁶ Og, i dag, én grunn til at menigheten er i den tilstanden som den er i, er fordi det er så mange røster, så mange andre røster som kan trekke menigheten bort fra Guds Røst, slik at det er svært tvilsomt om mange vil høre Guds Røst selv om Den talte like i deres midte. De ville kanskje ikke en gang forstå Den, fordi Den ville være en fremmed ting for dem. De har blitt så opptatt med røstene i tiden!

²⁷ Og hvis vi la merke til det, da vi leste fra Skriften, at Guds Røst var fremmed for dem.

²⁸ Og det har blitt på den måten igjen i dag, at Guds Røst . . . Det er så mange andre røster. Og dersom Gud så lovet at Han ville gi oss Den, og hvis andre røster er i motsetning til Guds Røst, da må det være vår fiendes røst, for å forvirre oss, slik at vi ikke skal forstå Guds Røst når Den taler.

²⁹ Og vi ser at det var noe lignende det med Eli og med Samuel, men Eli gjenkjente med en gang at det var Gud. Og

det var absolutt en—en sterk irettesettelse mot Eli. Fordi, Guds Røst, som talte til Samuel, hadde fortalt ham om Elis feiltrinn, fordi han hadde dullet med sønnene sine, og de tok penger og—og kjøttet fra ofringene. Det var ikke rett. Og de gjorde ting feil, i motsetning til Guds Ord.

³⁰ Og Samuel hadde... eneste tingen som Samuel kunne gjøre, var å si det rett ut. Og han var litt nølende til å gjøre det, fordi det var imot selve stedet han hadde blitt sendt for å bli oppdratt på, Eli og i tempelet. Men Eli sa, “Snakk videre.” Ser dere? Og han fortalte ham nøyaktig hva som kom til å skje, at Samuel... eller, “Elis tid som prest var over,” fordi Gud hadde talt, og Gud sendte Sitt Budskap gjennom profeten Samuel. Veldig underlig fødsel, innviet til Herren fra han var et barn. Gud talte til ham, som et barn, og forberedte ham på et arbeid som lå foran ham. Og Elis tid var i ferd med å løpe ut.

³¹ Det er så mange røster på jorden i dag, at det sannelig er en vanskelig ting, fordi det overdøver den Overnaturlige Røst. Det er så mange intellektuelle røster, veldige røster fra mektige menn som er intellektuelle, som, med sine intellektuelle egenskaper, til og med ryster nasjonene. De er ikke bare døgnfluer, men de ryster nasjoner, og fører store organisasjoner sammen, store kampanjer, blomstrende. Og en person kan lett bli litt forvirret. Det er nok til å forvirre dem, slik disse tingene foregår og har fremgang. Og det er røster som—som står frem og gjør disse tingene, og det forårsaker at Guds Røst blir satt ett eller annet sted i bakgrunnen, den sanne Guds Røst.

³² “Og Guds Røst,” sier de, “hvordan vil vi vite at det er Guds Røst?” Fordi, for i dag... Da var det i en stadfestet profet. Nå, i dag, hvordan vet vi at det er Guds Røst, fordi det er manifestasjonen av profetens Ord. *Dette* er Guds profet. Og den sanne Guds Røst bringer bare tilbake den virkelige, levende, Overnaturlige Gud, med Sitt Overnaturlige Ord, med den Overnaturlige manifestasjonen av det Sanne Ordet. Da vet vi at Det er Guds Røst. Fordi, og den Over-... Det er så mye annet i de andre områdene, som omtrent overdøver Den. Men, husk, Den vil glinse, Den vil komme fram! Den vil gjøre det.

³³ Nå, det er en røst i dag i politikken verden. Det er en veldig røst. Og folk, absolutt, i denne svært politiske tiden, de vil... Det er helt innblandet i menighetene deres og alt mulig. Og mange ganger, som vi har sett nå helt nylig, er politikken røst faktisk sterkere enn Guds Røst i menighetene, ellers ville ikke det amerikanske folket ha gjort hva de nettopp gjorde. Skjønner? De ville aldri ha gjort det. Hvis Guds Røst hadde blitt holdt i live i menigheten, ville de aldri ha gjort de feilene. Men politikken røst er så mye sterkere på jorden i dag enn Guds Røst, inntil folk har solgt sin kristne førstefødselsrett for en gryterett av popularitet, utdannelse, og politisk makt. Det er

slik en skam å se det. Selve tingen som vår nasjon ble dannet, det den ble dannet på, vendte folket ryggen og—og stemte inn den tingen vi forlot i det andre landet. Og—og Plymouth Rock, og Mayflower og dem, kom bort hit og—og etablerte denne store økonomien som vi har. Er selve tingen som vi kjempet så hardt for å komme ut av, vi har fått oss selv like tilbake i dens klør, fordi Bibelen sier at det ville bli slik.

³⁴ Og Elis system: en prest i stedet for en profet. Profeten er Ordet. Og presten var menigheten.

³⁵ Og det har kommet dit hen hvor det begynner å bli så løsaktig at Ordet er fremmed for folket. De får ikke tak i Det. Da kan du tale Det, og de forstår Det ikke, fordi de ikke er vant til Det. Paulus sa, “Hvis trompeten gir en uklar lyd, hvem kan da vite at han må forberede seg til krig?”

³⁶ Folket har blitt vant til en—en—en menighetsrøst, en menighetstrompet, “Vi har flere på vår søndagsskole enn resten av dem har.” Det betyr ingen ting. “Vi har flere i vår konfesjon enn resten av dem har. Vi er den største av konfesjonene.” Ser dere, det er den slags røst som folket har blitt vant til. I gatene, går de ut for å få tak i folket og bringe dem inn. Titusener på tusener i svære kampanjer, bringer dem inn. Hva er de interesserte i? “Vi har den største kirken. Vi har den største forsamlingen. Vi har søndagsskolen med flest medlemmer. Vi har Ordføreren i byen som kommer til vår kirke.” Det er sikkert bra alt sammen, men hvis den samme menigheten ikke er blitt vant til Guds Røst, Evangeliets Trompet, hva godt gjør det da?

³⁷ Og når en ting oppstår, som det som har oppstått i vår regjering, hva har skjedd? Menigheten kjente ikke Trompetens Røst, og de visste ikke hva de skulle gjøre. Det store løftet om fremgang, en intellektuell kjempe kom inn, og de gikk rett over selve den tingen som Bibelen forutsa, og tok det inn. Ser dere, en politisk røst! Og det beviser at den overkjørte den religiøse Røsten, ellers ville de aldri ha gjort hva de gjorde, Evangeliets Røst. Fordi vi har blitt lovet en masse greier, vi har blitt lovet fremgang, og uten tvil vil vi få det.

³⁸ Men det betyr fremdeles ingen ting, for en troende. Slå opp i Hebreernes bok, i det 11. kapittel, hør på det Paulus taler, hvordan de, i de dager, “Vandret omkring i saueskinn og geiteskinn, var fattige, ikke et sted, kunne ikke komme inn i byen.”

³⁹ Jeg leste i det Nikenske Konsilet, da de store temaene kom opp i Nikea, Roma, tre hundre år etter Kristi død, i det store Nikenske Konsilet, da den store menigheten som stod for det som var rett, de ønsket Bibelen. Og de romerske konvertittene fra Romas første kirke hadde sprøytet inn dogmer, for å si, for eksempel, slik vi har jul.

⁴⁰ Jul, Kristus ble ikke født noe mer på den tjuedefemte dagen i—i desember enn jeg ble. Vel, Judeas åser var dekket av snø, og Han . . . Det står i kontrast til alle andre profetier i Bibelen. Han ble født om våren, slik alle lam blir født. Hvorfor ble Han født i et fjøs i stedet for et hus? Han var et Lam. Hvorfor ble Han ikke bare jaget opp til alteret eller til Sitt alter hvor Han ble naglet fast, til korset? Han ble ledet til korset. Du leder lammet til slaktingen. Han var et Lam. Da ble Han født da lammene blir født.

⁴¹ Men, dere skjønner, for å gjøre det hadde de solgudens bursdag, som i solsystemet, sola i de fem dagene fra tjuende desember til tjuedefemte desember, er det knapt noen bevegelse i det hele tatt, på sola. Den—den endrer seg litt hver dag, blir lenger og lenger og lenger inntil den når sin lengste dag i juli. Og så, i desember, sin korteste dag. Og så den lille tiden på den tjuedefemte, fra den tjuende til den tjuedefemte, hadde de det romerske sirkuset og feiringen av solgudens fødselsdag. Så da, Jupiter, som var en romersk gud, og så adopterte de det, ved å da si, “Vi vil ta Guds Sønn og solgudens fødselsdag, slå det sammen til å bli én stor feiring.” Det er i motsetning! Og, åh, de mange tilleggene de tok med der!

⁴² Og da disse sanne Guds menn som ønsket å stå med Ordet, som Polykarp, Irenius, Martin, disse store, forhenværende, hellige menn som ønsket å stå med Sannheten . . . Og da de fikk igjennom det Nikenske Konsilet, noen av de menneskene hadde vært så forkastet inntil profeter kom rett inn fra ødemarken med ingen ting annet omkring seg enn et stykke saueskinn, for å sitte i det konsilet. Men de kjente Herrens Ord. Men popularitet, de femten dagene med blodig politikk, og overkjørte Det. Så hadde vi tusen år med mørk tidsalder, ser dere.

⁴³ Men Gud lovet at den Trompeten ville lyde igjen. Folket lytter alltid til den Sanne Røsten av Ordet, undersøk alltid det du gjør ved Ordet.

⁴⁴ Politikkenes røst. Og vi i Amerika og resten av verden, har en røst som taler høyt i dag, og det er Hollywoods røst. Den har fanget verden. La noen komme ut i Hollywood med noe, du finner det over hele landet. Nå, vi legger merke til at de har laget en mote for våre kvinner, i deres kjoler, deres hårfrisyrer. De skaper den klesdrakten.

⁴⁵ Menigheten burde kjenne Røsten til Guds Trompet vedrørende det! Men det er så mye forvirring fordi dere ser andre gjøre det, eksempler. Aldri følg etter den slags eksempel, for den vil forgå. Hør alltid Guds Røst, hva Han sier om det.

⁴⁶ Og så legger vi merke til, at Hollywood, de reiser opp ting. Og la meg bare snakke et øyeblikk om dette før vi går videre. Det var en—en ting som kom ut for ikke lenge siden, som en—en mann i Hollywood . . . Ikke noe imot mannen nå, han er

en dødelig som Kristus døde for, men bare for å vise dere. De fant opp en liten ting som ble kalt, ungene pleide å kalle den “rockering,” rockering, eller noe. Og hvis du noen gang har lagt merke til det vulgære og de tingene som følger de greiene der, i de små barna. Det er ikke rett.

⁴⁷ Nå, Hollywood er full av—av revolvermenn. Nå, enhver som kjenner historien, vet at de menneskene der i de dager, som var revolvermenn slik de—de forskjellige karene, de var ikke siviliserte borgere, de var lovløse, de var som Al Capone og Dillinger. De har en Hollywood-serie som de kaller, på—på televisjon, de kaller “Gunsmoke.” Og jeg hørte på *Monitor* her om dagen at karen som spiller der, Arness eller noe, eller Arness, eller jeg glemmer hva navnet hans er, og han skal visst ta . . . Han representerer Matt Dillon som var en sheriff i Kansas. Og Matt Dillon var like feig som en kanin. Han skjøt tjuåtte menn i ryggen, uskyldige mennesker, gikk utenfor Dodge City og ventet i en busk. Og når en mann kom forbi, der noen hadde tilkalt ham og fortalt ham at det var en bestemt kjeltring som var på vei forbi, ville han oppholde seg der ute, og da mannen kom forbi, skjøt han ham i ryggen. Nå ser vi at han er en “flott kar” som kommer ned. Vel, det er—det er absolutt å herliggjøre synd. Men de små barna i landet vårt kan fortelle deg mer om Matt Dillon enn de kan fortelle deg om Jesus Kristus. Butikkene, ti-cent-butikkene, og klesavdelingene, der henger det fullt av små—små leketøyrevolvere, med små hatter som—som du kan få kjøpt hvor som helst. Det er helt i orden å ha på seg det, men jeg—jeg bare forteller dere, skjønner dere. Så de—de, den kommersielle verden, plukker opp den tingen og tjener millioner av dollars på det.

⁴⁸ Vi har det vi kaller “St. Patricks dag,” vi har det vi kaller disse “religiøse helligdagene.” Og den kommersielle verden har plukket det opp, og de tjener millioner av dollar. “Morsdag,” mengder av blomster. Vel, hver dag burde være en dag hvor vi ærer mor. Hun er der et eller annet sted, gammel, dra og besøk henne. Det vil være verdt mer enn alle blomstene du kan sende henne, eller hva som helst annet. Ser dere, men de plukker det opp. Det er en røst, og—og vi går helt i ett med det. Det er egentlig ikke riktig. Men hva skal du gjøre? Skjønner, vi er—vi er bare . . .

⁴⁹ Jeg prøver å få fram et poeng her for å fortelle dere noe, hva jeg—jeg tror. Røsten er sjelden, Guds Røst.

⁵⁰ Nå, vi ser at de legger føringene. Og har du noen gang lagt merke til, at våre unge gutter har blitt “Ricky” og “Elvis.” Hvis du har et barn som heter det, forandre det med en gang, kall ham nummer “en” eller “to,” eller noe. Ikke, det er et fryktelig. . . Du sier, “Hvilken forskjell gjør et navn?” Vel, visst betyr det noe. Navnet ditt karakteriserer livet ditt. “Nå, broder Branham, du er inne på numerologi.” Nei, jeg er ikke! Jeg er på SÅ SIER HERREN! Hvorfor var det slik at da Jakob, han

levde opp til sitt navn, som—som bedrager, svindler, Jakob. Og da Gud forandret ham, forandret Han navnet hans. Gud endret Saulus til Paulus, Simon til Peter. Sannelig, det betyr noe. Og Ricky og Elvis, og slike navn som det, er det moderne amerikanske navnet som automatisk kaster et barn rett inn i det. Forstår dere hva jeg mener?

⁵¹ Nå, jeg håper at jeg ikke...Jeg bør helst snu og ikke komme for langt ut på en gren her, (forstår dere hva jeg mener?) som dere ikke vil forstå. Men alle disse tingene blir ikke en gang forstått av folk flest. De griper det ikke, fordi de har en trend. Det er alt de lytter til, disse røstene.

⁵² Det er en røst fra filosofer, kommunisme, som lover noe de ikke kan stå ved. Og likevel er en stor prosentandel av det amerikanske folket inntatt av kommunisme. Nå, jeg har vært i kommunisme, kommunistiske soner, mener jeg, i Tyskland, på østsiden av Berlin. De hadde store svære hus å vise frem på utsiden. Du burde gå inn i dem, de er ikke en gang ferdige. Det er en falsk økonomi, de prøver å dytte noe overende.

⁵³ Og, i Russland, kommunismens fødested...Som, for mange år siden, da jeg var bare en gutteforkynner, trettitre år siden antar jeg, da nazismen, fascismen og kommunismen var på vei opp, sa jeg, "Jeg taler i Herrens Navn! De vil alle ende opp i kommunisme." Men, har dere noen sinne tenkt på, at Gud har laget en vei ut for oss, hvis vi bare vil ta den. Det er bare én prosent av Russland som er kommunisme, én prosent, men de er den kontrollerende prosenten. Én prosent av kommunismen...én prosent av Russland er kommunisme, mener jeg, men de kontrollerer.

⁵⁴ Og den samme tingen, Hollywood er ett sted, men de har kontrollen.

⁵⁵ Omtrent en tredjedel eller to tredjedeler av de Forente Staters befolkning går i kirken, og er kirkemedlemmer, men de har kontrollen i disse konfesjonene.

⁵⁶ Hva kommunismen trenger der borte er at Guds Røst står opp iblant dem, og Den ville skam over den.

⁵⁷ I Finland, da denne lille gutten ble reist opp fra de døde den dagen, og de tok meg tre kvartaler unna, hvor denne lille gutten ble reist opp, fra de døde; kommunistiske soldater, russere, stod der og gjorde den russiske honnøren, og tårene rant nedover kinnene deres. De sa, "Vi vil ta imot en Gud som kan oppreise de døde." Det er forsømmeligheten til den katolske kirke og den lutherske kirke, og alle disse konfesjonene, og de tar alle pengene og bygger organisasjoner, og gir folket ingen ting. De lever som resten av folket. Det må . . .

⁵⁸ Det Russland trenger er at en profet stiger opp på scenen med Herrens Ord, som kan—kan stoppe munnen. Så vil disse nitti prosentene ta over.

⁵⁹ Det Amerika trenger er Røsten fra Guds Profet, som kan stå opp og fordømme Hollywood, og fordømme disse tingene i Jesu Kristi Navn, og den Hellige Ånds Menighet vil ta over. For mye forvirring, ser dere, for mange avvikende røster imot Den.

⁶⁰ Menigheten, dens røst, hver og en vil ha flere medlemmer. Baptistene vil ha alt sammen, metodistene vil ha alt sammen, presbyterianerne. Vi har alle disse. Og katolikkene ser ut til å skulle ta alt sammen, og de vil. Det er nøyaktig Guds Røst ut fra denne Bibelen. De vil styre.

⁶¹ Men den Aller Høyeste Gud skal styre til slutt. De Hellige skal ta over en dag, Bibelen sier det. De vil ta over.

⁶² Så forferdelig mange røster! Så er det røsten fra den falske profet. Det er en fryktelig røst, en mann som kaller seg en profet. En profet, er selvsagt en forkynner. Det moderne ordet “profet” betyr nettopp “en mann som forkynner under inspirasjon.” Der er en mann som står og kaller seg en profet, og forneker Guds Ord, forneker Guds Sannhet. Det er så mange røster!

⁶³ For bare noen få øyeblikk siden, var det en broder der ute som gav meg retningsanvisninger til hvor jeg skulle komme inn her oppe, men jeg... antar at han lurte på hvorfor jeg fór oppover gaten og snudde igjen og kom tilbake. Hvis du er her, broder, så hørte jeg på noe, det var våre—våre fargede venner, negeren. De har et tempel her, og de kaller det, “Elias Muhammed,” eller noe, “unge Elias Muhammed.” Står frem med en røst, og sier at de er røsten som kommer til å føre den—den fargede rase ut av dette kaoset. At, skjønner dere, akkurat den tingen, deres—deres—deres muslim er her, deres moské. Vel, forstår dere ikke, at selve bakgrunnen for det, er feil!

⁶⁴ De fargede menneskene, akkurat som de hvite menneskene, brune mennesker og gule mennesker, ikke tilbake til... tilbake til muhammedanismen, men kom tilbake til Kristus, selve prinsippene som Bibelen forkynner. Muhammedanisme er imot Ordet. Nå, jeg hadde privilegiet av å lede ti tusen muhammedanere til Kristus en gang i Durban, Sør-Afrika. Det produserer ikke noe annet enn psykologi. Og psykologi er helt i orden så lenge psykologien ikke forneker Ordet. Men når psykologien forneker Ordet, da er psykologien feil. Den gir en uklar lyd. Alt annet dét vil forgå med unntak av Guds Ord, Jesus sa det, “Himmel og jord vil forgå, men Mitt Ord skal aldri forgå.” Så, dere ser at vi må holde oss til Ordet, Røsten.

⁶⁵ Så mange misforstår ting! Folk de står frem, de kjenner ikke Ordet, og de sier ting, og kanskje det høres veldig fornuftig ut. Kommunismen er en veldig fornuftig ting, “Alle er like. Det er ingen flere kapitalister, de er alle kommunister.” Har du noen gang stanset opp og tenkt på at det er en falsk vekkelse, kommunismen altså? Og hvor har han fått mønsteret

på alt sammen fra? Den . . . Jesus sa, “De to åndene ville være så like, at det ville forføre de Utvalgte om det var mulig.” Og alt det djevelen har, er en forvrengning av det Gud skapte. Synd er—er forvrengt rettferdighet. En løgn er Sannheten formidlet på feil måte. Utroskap er—er, en handling som Gud ordinerte oss til, forvrengt. All vantro er en forvrengning av tro. Du er nødt til å fornekte Sannheten for å kunne ta forvrengningen. Ser dere, ta et oppgjør med disse røstene, prøv dem ved Ordet og se om det er Sannhet.

⁶⁶ Åh, hvordan vi kunne tale og tale om disse røstene i dag, men tiden vår er ute. Men, så mange røster at folk ikke vet hva de skal gjøre. Metodistene vil til slutt høre en baptistforkynner, de vil gå bort dit, de vil bli der en stund og så vil de gå til lutheranerne. Og blant pinsevennene, har de forskjellige grupper, en vil løpe til en, og en annen til en annen, så fram og tilbake. Det viser at dere ikke er stabile. Hør Hans Røst! Her er Den, skrevet på papir, Røsten, Røsten vil bli stadfestet dersom Den er Sannheten.

⁶⁷ Kirkeverdenen vet ikke hva den skal gjøre, den politiske verden er i kaos. Alt synes å være i kaos. Karer løper herfra, noe annet oppstår, en eller annen i jakke, en annen i frakk. Da jeg var i Roma, hadde de nitten forskjellige bekreftede nagler som hadde blitt slått inn i Jesu hånd; og det er bare tre, men likevel har de dokumentert disse nitten forskjellige naglene. Nå, hvilken rolle spiller det vel hvem som har naglene? Kristus etterlot Seg ikke nagler som vi skulle tilbe, Han etterlot Seg den Hellige Ånd, ved Sitt Ord! “Disse tegn skal følge dem som tror, de vil ha den originale naglen”? “De vil ha . . . Disse tegn skal følge dem som tror, de vil tilhøre konfesjonen jeg startet”? Han startet ingen. Ser dere hvordan røsten er i motsetning?

⁶⁸ Men, “Disse tegn skal følge dem som tror; i Mitt Navn skal de kaste ut djevler.” Der er Ordet. “De skal tale med nye tunger; ta opp slanger, det vil ikke skade dem. Hvis de drikker dødelige ting, vil det ikke plage dem. Hvis de legger sine hender på de syke, skal de bli friske.” Og dere ser på alle disse tingene pluss hele resten av Skriften lagt sammen.

⁶⁹ Nå, det alene vil ikke bekrefte det, ikke i det hele tatt. Det er hvor vi pinsevenner kommer på den gale veien. Sa ikke Jesus, “Mange vil komme til Meg på den dagen, og si, ‘Herre, har ikke jeg gjort mektige ting i Ditt Navn? Har ikke jeg profetert i Ditt Navn? Har ikke jeg gjort alt dette i Ditt Navn?’” Og Jesus sa, “Gå bort fra Meg, dere som gjør urettferdighet, Jeg har aldri kjent dere.” Ser dere, mine søstre og mine brødre, hvorfor jeg fordømmer og anklager denne generasjonen så mye? Du taler kanskje i tunger som menn og Engler, du danser kanskje i Ånden rundt i hele kirken, det har ingen ting å gjøre med Det.

⁷⁰ Jeg har sett muhammedanere danse rundt omkring som det. Jeg har hørt i doktoren...heksedoktorens leir, sett heksene stå opp og tale i tunger og tyde det, og sagt nøyaktig hva som kom til å skje, og det skjedde slik. Jeg har til og med sett en blyant som hevet seg og skrev i ukjente tunger, og bare én der kunne lese det, og var av djevelen. Du kan ikke basere ditt Evige bestemmelsessted på en eller annen sensasjon. Satan kan etterligne alle disse sensasjonene. Ikke... Det er å kjenne Kristus, noe forandres i ditt liv. Se på livet ditt og sammenlign det med Ordet, og se hvor du er hen. Gjør opp regnskap, sannelig.

⁷¹ Til tross for alle disse etterligningene, falske røster, falske profeter, og alle disse andre tingene som oppstår, sa Jesus like fullt, til tross for alt dette, "Hvis noe menneske vil høre Min Røst og følge etter Meg." Han er Ordet. Hør Hans befaling til oss i dag, i alle disse røstene. Som jeg sa det ville ta timevis å ta for oss alle disse røstene. Og det er forvirrende for folket, det er en bedrøvelig ting. Og, når alt kommer til alt, får du ikke en ny sjanse, du må ta Den nå. Du får kanskje ikke en mulighet i kveld. Du får kanskje ikke en mulighet i morgen. Det er nå! "Når du hører Min Røst, forherd ikke ditt hjerte, slik som i opprørets dager. Tiden er nå. Dette er den velbehagelige tiden at om noe menneske vil høre Min Røst." Det viser klart at Hans Røst fremdeles vil være der midt i alt kaoset. Han har fremdeles en Røst! Hvorfor? Hans Røst vil for alltid forbli. Her er det, "Himmel og jord vil forgå, men Min Røst skal ikke forgå," Hans Ord.

⁷² La oss bare ta, si, fem minutter til, raskt. Kan dere, vil dere bli så lenge, eller noen få minutter? Nå, jeg skal skynde meg. La oss bare ta noen som hørte denne Røsten og adlød Den. Hvordan Den fikk dem til å oppføre seg, hva Den fikk dem til å gjøre. Jeg kommer nå til å hoppe over mange Skriftsteder her, bare for å få det rett ut til dere hvordan Den forandret livene deres og alle dem som var omkring dem, hvordan de ble raringen, vi kaller en "raring." Ethvert menneske som noen gang har trodd Gud, har blitt sett på som en raring. For, hvis du er i verdens trend, da er det noe galt med deg. For å være en kristen må du være en raring. "For alle som lever gudfryktig i Kristus Jesus skal lide forfølgelse fra verden. Han var i verden, og verden ble skapt ved Ham, og verden kjente Ham ikke." Raskt nå, lytt nøye idet vi avslutter.

⁷³ Adam hørte Hans Røst, i den svale kveldsbrisen, og hadde fellesskap med Ham. Det var ingen fordømmelse for Adam. Han hørte Guds Røst, og han sa, "Far, nå legger jeg meg ned for å sove." Og han la seg ned, og Eva i armkroken, løven, tigreren, og de ville dyra lå rett rundt ham, det var ingen fare, ingen måte å bli syk på, ikke noe undring over om han kom til å våkne opp om morgenen, de kommer til å våkne opp. Adam hørte Hans Røst slik han burde ha hørt Den.

⁷⁴ Men en dag hørte han sin kones røst. Jeg bør vel helst la det ligge en liten stund. Men han lyttet til feil røst, like fullt var det hans kone, den nærmeste forbindelsen han hadde på jorda. Hvorfor gjorde ikke han, som Job, “Du snakker som en vettløs kvinne”? Og hvis det hadde skjedd, ville hele menneskeheten vært levende i stedet for døende. Det forandret kursen for mennesker og tid. Men han hørte en Guds Røst, han hadde fellesskap med Den, men da han vendte . . . Hvordan visste han at hans kone tok feil? Husk, det var nytelsesfullt.

⁷⁵ Vi tenker i dag at vår organisasjon, menighet, vi tenker at vår fremgang i dag er Gud som smiler til oss. Det ser bra ut. Det så bra ut da Mika stod der foran de fire hundre profetene, og hele landet tilhørte dem, og filisterne var i det, eller assyrerne, det så bra ut. Disse profetene sa, “Gå ut dit, det tilhører oss. Ta det!” Men det var ikke Guds Røst. Og Mika snudde seg og forbannet røsten. Og hvordan visste han at han skulle gjøre det? Fordi hans visjon var fullstendig på linje med Ordet. Det er den eneste måten å stole på det og se det i dag, det må være på Ordet.

⁷⁶ La du så merke til at etter at Adam lyttet til en annen røst utenom Guds Røst, hans egen kone. Og menigheten lytter til sin organisasjons røst, som sprøyter trosbekjennelser inn i dem i stedet for Ordet, lar dem leve hvordan de enn vil. Så lenge de går i kirken og er medlemmer av en bestemt kirke, er det alt som teller. Nærmeste forbindelsen som den troende har på jorda, til dem, er kirken. Men den troende, den sanne troende, den nærmeste forbindelsen er den Hellige Ånd, er Guds Ord.

⁷⁷ Så dere ser at Adam innså sin tilstand, og han hørte Guds Røst rope igjen, og han var i fikenblader da. Men det var en fordømmende røst, “Hvorfor har du gjort dette?”

⁷⁸ Jeg undres om Amerika i dag, eller verden i sitt religiøse opprør, slik det er, og Amerika svelger, blir svelget opp, det vil bli en nasjonal religion ganske snart. [Tomt spor på lydbåndet—Red.]

⁷⁹ Hvem sitter foran meg? Jeg vet at det er lydbånd og det vil gå over hele verden. Vi har lydbåndprogrammer, hvor hvert Budskap går til hele verden, alle andre land.

⁸⁰ Vel, hvis dere nå vil se og forstå, dere står kun i fikenblader. Når den sanne Guds Røst kommer ut, vet de ikke hva de skal gjøre med det. Det er forvirrende, de vet ikke hva de skal gjøre.

⁸¹ Raskt, Noah hørte Guds Røst. Den forberedte for å redde livet hans, og han fulgte instruksjonene og han stod.

⁸² Hvis en mann hører Røsten . . . Lytt nå, få dette virkelig med deg. Gå ikke glipp av det. Hvis en mann hører røsten av

noe, og hvis Den blir bevist å være Guds Røst, og i tide, og den så går ut fra mannen, vil himler og jord forgå men det Ordet kan ikke forgå.

⁸³ Noah hørte Røsten, og fordømte verden. Og de lo ham i ansiktet fordi Budskapet hans—hans ikke stemte med deres vitenskapelige oppdagelser, men det regnet og ødela hele verden. Ser dere? Hans røst gikk ut, frøet lå der. Hver tidsalder har vært på samme måte.

⁸⁴ Samuel, forferdet da han hørte Guds Røst, at han var . . . gå ut og fordømme Eli, mannen som hadde oppfostret han. Mannen som hadde vært en pappa for ham og oppdratt ham og gitt ham mat.

⁸⁵ Forkynnerbrødre, skal jeg? Forkynnere, mange ganger, på sine konfesjonelle ståsted og læresetninger, sine anbefalingsbrev i lomma, fra selve pappaen, selve organisasjonen som har ammet dem og matet dem og oppdratt dem og posisjonelt innsatt dem i menigheten, og plassert dem i en forsamling, dere må bøye dere for det de forkynner. Forstår dere? Hvilken fryktelig ting det ville være for en sann Guds tjener å høre Guds Røst og måtte komme tilbake til den samme moderorganisasjonen, si, “Dere er fordømt fordi dere ikke mottar dette Ordet.” Hvilken ting!

Det var hardt for Samuel. Men han var en profet, han måtte gjøre det. Uansett om det såret eller ikke, måtte han gjøre det uansett.

⁸⁶ Moses hørte Guds Røst. Han var full av teologi. Han kjente til alt sammen *ut* og *inn*, men det sviktet. Han hørte Guds Røst, Moses var aldri den samme.

⁸⁷ Og ingen mann er noen gang den samme. Du kan kanskje i dine ører høre Røsten tale, men når du hører i ditt hjerte, Røsten tale, ser dere, da hører du. Du ser ikke med øyet ditt. Du betrakter med øyet ditt, du ser med hjertet ditt. Du ser noe, sier, “Jeg ser det bare ikke,” du mener at du ikke forstår det. Du hører ikke med ørene dine, du hører med hjertet ditt. Mange ganger hører ørene dine den sanne Guds Røst, og Den preller av deg som vann på gåsa. Men når du virkelig hører, da hører du med hjertet ditt.

⁸⁸ Og all teologien som Moses hadde, han hadde ikke hørt Guds Røst. Men en dag kalte Gud denne åtti år gamle sauegjeteren bort til siden og talte til ham, og han grep Det. Han beviste at Han var Gud. Første tingen Han gjorde med Moses, var å stadfeste Sitt Ord, “Jeg stiger ned, jeg husker det Jeg lovet.”

⁸⁹ Og dette er hva Han lovet for de siste dager. Han ville reise opp et folk fra Hedningene, og alle løftene.

⁹⁰ “Dette lovet Jeg.” Sa, “Moses, ta av deg skoene dine.” Med andre ord, vis Det ære. “Kast nå fra deg staven din.” Og en—en tørr kjepp fra ørkenen ble til en slange, og Moses fanget den,

og gikk tilbake til sin opprinnelige form igjen. Ser dere? Han visste at det var Gud, fordi Gud sa, Guds Ord, Ordet som Han talte, sa, “Kast ned kjeppen du har i hånden.” Det er Guds Ord. Ikke prøv å gjøre den samme tingen, det er ikke Guds Ord til deg, det er Guds Ord til Moses. *Her* er Guds Ord til deg! “Kast ned kjeppen.” Den ble til en slange. Sa, “Vel er du redd for den? Plukk den opp etter halen,” og den gikk tilbake igjen. Guds Ord til ham. Hva gjorde Han? Gud stadfestet Sitt Ord.

⁹¹ Jeg fikk en telefon her for noen få måneder siden, omtrent, det var, åh, det var omtrent for et år siden, over et år siden. En liten dame i andre enden av telefonlinjen, med en baptistforkynner og en pinsevennpredikant. Hun sa, “Broder Branham, Herren har gjort meg til en profetinne.”

Sa, “Flott.”

⁹² Sa, “Du vet, jeg har blitt fortalt at du sa at du—du kunne bekrefte at min tjeneste er fra Gud.”

⁹³ Nå, jeg kunne ikke ha gjort det, det er i motsetning til Ordet. Så jeg sa, “Dame, det er en feil. Jeg kjenner deg ikke en gang.”

⁹⁴ Og baptistforkynneren, jeg hørte ham, jeg hørte pinsevennpredikanten. Hun sa, “Vel, jeg har et møte her.” Og sa, “Herren gjør store ting.”

⁹⁵ Jeg sa, “Jeg er takknemlig for det.” Hun sa. . . Jeg sa, “Har Han fortalt deg noe ennå?”

Sa, “Ja, jeg har et stort program for hånden.”

⁹⁶ Jeg sa, “Vidunderlig.” Jeg sa, “Nå, hva er programmet ditt?” Jeg sa, “Hva fortalte Herren deg?”

⁹⁷ “Han sa, ‘Dra til Phoenix, Arizona, på *den-og-den* datoen, og så vil jeg gi deg den forsvunne Hollendergullgruven, og du skal ta dette gullet som blir funnet der inne og du skal sponse misjonærer verden rundt.’” Når vi alle vet at den forsvunne Hollendergullgruven er en legende. “Han sa så.”

⁹⁸ Jeg sa, “Vel, la meg fortelle deg hvordan du kan finne ut om det er Gud eller ikke.” Jeg sa, “Vær der på den dagen. Og hvis du finner den forsvunne Hollendergullgruven, da er det Gud. Hvis du ikke finner den forsvunne Hollendergullgruven, da må du omvende deg og få den løgnånden av deg.” Det er hvordan man finner ut om det er Gud eller ikke.

⁹⁹ Gud sa, “Moses, kast ned kjeppen, og den vil bli til en slange.” Han gjorde det. Han sa, “Plukk den opp og den vil bli til en kjepp igjen.” Han gjorde det.

¹⁰⁰ Når Gud gjør et løfte om en tjeneste i de siste dager, vil Han stadfeste den nøyaktig slik Han sa Han ville gjøre det. Da vet du at du har den riktige Røsten. Du lytter til den rette Tingen, fordi det er Ordet som blir stadfestet. Ser dere? Åh, hvordan. . . Jeg er lei for det, jeg. . . Ja vel.

¹⁰¹ Moses handlet annerledes. Se på hvilken rar ting Moses gjorde. Nå, alltid når du følger Guds Røst, er du gal, i verdens øyne. Neste dag, befant Moses seg, med sin kone sittende på et muldyr, og en unge på fanget, eller det er sørstatsdialekt, “barn” på fanget sitt, og der var de. Denne gamle mannen med skjegget hengende ned slik som *dette*, og det skallede hodet hans skinte, en stav i hånden, leide et lite esel, på vei rett ned til Egypt så fort han bare kunne. Noen sa, “Moses, hvor er du på vei?”

¹⁰² “Er på vei ned til Egypt, for å ta over hele greia.” Der han hadde sviktet som en ung mann, han hadde sviktet som en militær mann, men her var han på vei ned for å ta over. Og han gjorde det. Hvorfor? Han hadde hørt Guds Røst og sett Den bli stadfestet for hans tid, for tingene som skulle skje i hans tid. Han så det.

¹⁰³ Paulus, som kalte seg selv en fariseer, bare så full av teologi som han kunne bli, men en dag hørte han Guds Røst. Han så en Ildstøtte, og han visste at dette var noe annet. Det forandret livet hans. Uansett hvor mange fariseere, hvor mange Gamalieler eller noen andre som ropte ut mot Paulus, “du tar feil, du tar feil,” Paulus, da han hørte Guds Røst, visste han at Den var Sannheten.

¹⁰⁴ Peter, så religiøs som han kunne bli, holdt de eldstes tradisjoner, han ville ikke spise noe kjøtt. Nei, sir. Han ville ikke ha noe med det å gjøre i det hele tatt. Han holdt virkelig de eldstes tradisjoner, helt til siste Bokstav. Hva skjedde? En dag hørte han Guds Røst, “Ikke kall det for usselt og urent, når jeg gjør rent.” Han var en forandret mann. Han var klar til å dra hvor enn Herren sendte ham.

¹⁰⁵ Avslutningsvis, kan jeg si dette. Det var en mann en gang som var en troende. Han hadde vært død i fire dager. Han var i graven, stinket, råttent, men han hørte Guds Røst si, “Lasarus, kom frem!” Og dersom Den reiste opp en mann etter at han hadde vært død og råttent, hva burde Den ikke gjøre med en menighet som fremdeles har liv i seg? Den burde gjenoppreise dem, i kaoset av alle disse røstene som vi har snakket om, religiøse, politikk, Hollywood, alle de falske profetiene og ting som har gått ut. Midt i alt sammen, vil den sanne Guds Røst kalle en mann, som er død i synder og overtredelser, til liv igjen. Den burde ta en frafallen menighet og kalle den til liv igjen. Sannelig!

¹⁰⁶ Husk, idet vi avslutter, sier jeg dette, og så vil jeg avslutte. Jesus sa, “Tiden vil komme, når alle som er i graven vil høre Guds Røst.” Og du kommer til å høre Den. Uansett hvilken tilstand du er i, kommer du til å høre Den uansett. Og noen av dem som kommer ut av graven, vil komme til fordømmelse. De hører Røsten, men Den fordømmer. Og hvis du hører Den i dag, “I dag, etter så lang tid, når dere hører Min Røst, forherd

ikke deres hjerter, slik dere gjorde i opprørets dager.” Og hvis dere, pinsevenner som grupperer dere opp i trosbekjennelser igjen, i verdslighet, “har en form for gudsfrykt og fornekte dens Kraft,” før du må stå opp i oppstandelsen for å bli fordømt, fordi Guds Røst som taler til deg nå gjennom Ordet vil fordømme deg på den dagen.

¹⁰⁷ Hvis du bare er en lunken troende, roper Guds Røst i ditt hjerte denne morgen, “du er en lunken troende,” burde du virkelig omvende deg!

¹⁰⁸ Dere menn, kvinner, gutter eller jenter, som ikke lever for Kristus, og Guds Røst taler til dere gjennom Hans Ord og sier “slutt å gjøre det,” bør dere virkelig gjøre det. For du kommer til å høre Den igjen en dag, og Den vil fordømme deg. Du kan ikke fornekte Den, Den taler til deg nå. Og, husk, den er spilt inn.

¹⁰⁹ Og de som gjør rett og hører Hans Røst, vil stå opp til rettferdighet, til Herligheten, til Himmelen.

¹¹⁰ Så du kommer til å høre Guds Røst en eller annen gang. Kanskje Den taler stille i ditt hjerte denne morgen, at du burde vende deg bort fra den veien du går på, vende tilbake til Gud. Nå, husk, de vil spille inn den Røsten som taler til ditt hjerte, i Himmelen. Og en dag når Jesus kaller, og alle som er i graven, alle, rett og feil, vil stå opp. Og da vil denne selvsamme Røsten hviske rett tilbake til deg, “I Phoenix, Arizona, på en *bestemt* søndag morgen, da en forkynner holdt deg så lenge, mens han talte om Røsten, talte Jeg til deg; sa til dere kvinner at dere måtte la håret vokse ut, slutte å kle dere umoralsk; sa til dere menn at dere måtte slutte med den lyvingen, røykingen; sa til dere forkynnere at dere måtte vende tilbake til Guds Ord.” Ser dere hva jeg mener? Det stemmer.

Denne stille Røsten sier, “Det kan være riktig.”

¹¹¹ Hvis jeg måtte komme som Nikodemus, ville jeg fremdeles prøvd å komme dit. Jeg ville ha kommet til Ham, og gått ut der i ørkenen et sted, og sagt, “Herre Gud, her er jeg, forandre meg nå. Form meg etter Din vilje.” Kom tilbake til Ordet. Ett eller annet sted hvor du ser at du er på vei bort fra Ordet, kom like tilbake dit, for en lenke er sterkest i sitt svakeste ledd. Og hvor som helst i livet ditt hvor du har forlatt Guds bud, for å tjene en tradisjon, der er hvor lenken din vil ryke uansett hvor standhaftig du er på de andre tingene. Hold i Guds uforanderlige hånd.

¹¹² La oss be. I dag, etter så lang tid, Herre, sa Du at Du ville tale, Du ville skrive Dine lover på hjerters tavler. Jeg vet ikke hva som står foran meg. Det eneste jeg vet å gjøre er å ta Ditt Ord og spre Det ut, sannelig vil Det ta bolig under noen steiner ett eller annet sted. Jeg ber, Gud, at Du må tale til enhver ung

person, enhver middelaldrende, gammel person, hva enn det kan være. Tal til mitt hjerte, Herre. Tal til disse forkynnernes hjerter. Tal til forsamlingens hjerte.

¹¹³ Vi ber, Far, at vi i dag vil høre Din Røst. Og vi vet, som det var på Samuels tid, en åpen visjon er en sjelden ting, og det gjorde folket forfjamset. Slik er det i dag. Vi har drømmer og drømmere, vi har talere og tydere, men en åpen visjon som går ut med Herrens Ord, og korrigeret. . . Vi ber, Himmelske Far, at den Røsten som ropte i ødemarken, "rydd Herrens vei," at vi tror at den Hellige Ånd gir den Røsten igjen i dag, "Forbered dere på Herrens Komme!" Og hvor sjelden Den er, for det er så mange andre røster som vil bedøve Den og fjerne Den helt, men Den taler nåde i ørene til dem som hører Den. Jeg ber om at den Hellige Ånd nå vil gjøre et verk i våre alles hjerter.

¹¹⁴ Og mens vi har våre hoder bøyd, og jeg stoler på at våre hjerter er bøyd: Hvis du vet om et sted hvor du har vært ulydig i ditt liv, kjenner et eller annet Skriftsted, som du vet er Bibellærdom, som du ikke har vært samarbeidsvillig med, på grunn av at en eller annen, Hollywood-røst fikk deg til å gjøre noe annet. Et eller annet sted hvor dere forkynnere har funnet et sted i Bibelen, som faktisk er Sannheten, men dere vet at organisasjonen deres ville kastet dere ut dersom dere forkynte Den, og dere vet at det er den absolutte Sannhet. Til dere mennesker som tar den gale tingen, lever et galt liv. Dere fedre og mødre som ikke forsøker å korrigere barna deres, ikke prøver å oppdra dem. Dere prøver kanskje så godt dere kan, og de kommer til å bli helt verdslige uansett, men dere setter et eksempel foran dem. Og hvis dere ikke gjør det, taler Guds Røst til dere, "Ikke gjør det."

¹¹⁵ Og nå med hvert hode bøyd og alle øyne lukket, og måtte Himmelens Gud se ned i hjertene til den personen som hunger, og finne stedet hvor de er feil. Og med en hånd opp til Gud, sier, "Herre, jeg begjærer virkelig at Din Røst tar bort all vantroen, og alle ting som ikke er slik som Deg, og gjør meg til hva Du ønsker jeg skal være," vil dere løfte deres hender. Mens dere. . . Herren velsigne. Gud velsigne dere.

¹¹⁶ Så sier Bibelen, Jesus sa, til tross for alle disse andre røstene, "Men om en mann hører Min Røst." Følg etter Ham, du kommer til å få det du begjærer.

¹¹⁷ Herre, tiden renner ut. Men Bibelen sier at, "Så mange som trodde, ble døpt." Jeg ber, Himmelske Far, at alle de som løftet hendene sine i sann bekjennelse, at det Guds Ord som de har lest, og sett at de har vært feil. Jeg har ikke sett på halvparten av dem. Det er ikke jeg som skal se, det er Du som skal se, Herre. Du kjenner motivet og intensjonen bak hånden som ble rakt opp. La dem, fra denne time, sette seg fore i sine hjerter, "Fra denne dag, fra nå av, vil jeg ta Guds Ord og Guds Røst, og følge

Den uansett hva prisen er.” Og legge seg på minnet, mens de går, dikterens sang, “Må Jesus bære korset alene, og hele verden gå fri? Nei, det er er kors for alle og enhver; det er et kors for meg. Og dette velsignede kors vil jeg bære, inntil døden skal sette meg fri.” Så når Guds Røst taler, “Vil jeg komme fram i Hans rettferdighet, for jeg har fulgt Hans Røst, Hans Ords Røst.” Jeg overgir dem til Deg nå, Herre, i Jesu Kristi Navn.

¹¹⁸ Mens vi nå har våre hoder bøyd, og dere gjør deres bekjennelser og avlegger deres ed. Jeg er forundret over en liten gutt som sitter her, vrir hodet sitt rundt. Og det er en Røst for menigheten, “Jeg er Herren Som helbreder alle dine sykdommer.” Det er en Røst i menigheten. Og alle dere som har behov for helbredelse, og dere lever et innvidd liv til ethvert Guds Ord som dere vet er rett, og dere trenger helbredelse, jeg undres om dere bare vil løfte deres hender. Rekk opp hendene deres, “Herre, jeg har et behov for helbredelse.” Det er fint.

¹¹⁹ Nå, bevar den Røsten i ditt hjerte, “Jeg er Herren som helbreder alle dine sykdommer.” Husk, når Ordet er talt, så må Det skje. Jesus sa, Markus 11:22, “Hvis du sier til dette fjell, ‘Flytt deg,’ og ikke tviler i ditt hjerte, men tror at det du har sagt vil skje, kan du få det du har sagt.”

¹²⁰ Nå, hver og en på vår egen måte nå, bøy deres hoder, gjør deres bekjennelse, “Herre, jeg tror ditt Ord. Jeg hører Din Røst som forteller meg at Du er den samme i går, i dag, og for evig.” Jeg kommer til å gå ned og legge hendene på dette barnet, fordi han er for liten til å vite hva det handler om, en dyrebar liten gutt, omtrent på samme størrelse og alder som min lille Joseph. Og jeg vil at dere alle skal be, be, “Herre, jeg hører Din Røst. Jeg tror.”

¹²¹ Himmelske Far, vi bringer denne forsamlingen til Deg så deres kropp er kan bli helbredet. Og, Herre, her sitter et stakkars lite barn, han har fanget min oppmerksomhet i løpet av hele Budskapet, hvor jeg har sett en forelder sitte der og holde den lille karen. Gjennom medisinsk vitenskap, finnes det ikke et håp for den lille gutten. Det er en Guds Røst som er over alle ting. Og som denne menigheten enes sammen om å holde ethvert bud som jeg vet å holde, tilhører resten Deg, Far. Jeg går ned og legger hendene på det barnet.

¹²² Fader Gud, i Jesu Kristi Navn, fordømmer jeg dette. La Guds kraft, Guds helbredelse...Måtte det være en slik forskjell i ham i løpet av de fem neste minuttene. Måtte de alle komme til Gud, til Din ære.

¹²³ Himmelske Far, Du gav løftet. Det er alt jeg vet, Du gav løftet. Det har blitt gjort, slik det ble sagt, “Hvis du *sier* til dette,” og jeg sier til enhver djevel av sykdom eller lidelse som binder denne forsamlingen, som binder disse menneskene, enhver ånd av vantro, jeg sier, “Gå bort fra folket, i Jesu Kristi

Navn!” Nå, vi vet at det står skrevet, og nå har det blitt sagt, la det bli gjort, til Guds ære og gunst. Og vi har bedt om det i Jesu Kristi Navn.

¹²⁴ Nå, dere som kan tro, og som tror, uansett hva som skjer, må ikke skje, frøet landet der. Det lille som er inni deg, den Røsten. Forelder til dette barnet, uansett hva tilstanden til barnet er, tror du at Guds frø landet i ditt hjerte, at den gutten vil bli frisk? Resten av dere ber, for hverandre, tror dere at Guds frø landet i deres hjerter, “min sykdom er over”? Når da troens bønn har blitt bedt for dere, slå ned den pælen. Og hvis satan noen gang prøver, kom rett tilbake dit, “Da jeg stod i den spanske kirken, på den søndag morgenen, ble troens bønn bedt for meg. Og Gud lovet!” Troens bønn skal frelse de syke og Gud skal reise dem opp. Det må skje. Tror dere det, si, “Amen.” Gud velsigne dere. Nå vil jeg overlate møtet til broder Rose, antar jeg, her, broder Jewel Rose.

GUDS RØST I DISSE SISTE DAGER NOR63-0120M
(The Voice Of God In This Last Days)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag formiddag, den 20. januar, 1963, i Apostolic Church i Phoenix, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org